

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. G.**, zastoupený Mgr. Ondřejem Toulem, advokátem se sídlem Na Poříčí 1070/19, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2016, č. j. 5480/16/5300-22444-702525, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 5. 2018, č. j. 15 Af 34/2016 - 89,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 28. 5. 2018 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou se domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) ze dne 9. 5. 2018, č. j. 15 Af 34/2016 - 89. Uvedeným rozsudkem krajského soudu byla zamítnuta žaloba stěžovatele, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 2. 2016, č. j. 5480/16/5300-22444-702525, kterým byla zamítnuta jeho odvolání a byly potvrzeny dodatečné platební výměry Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 13. 5. 2015, č. j. 1393528/15/2507-50522-506670, č. j. 1393554/15/2507-50522-506670, č. j. 1393566/15/2507-50522-506670, č. j. 1393624/15/2507-50522-506670, č. j. 1394194/15/2507-50522-506670, č. j. 1394219/15/2507-50522-506670, č. j. 1394236/15/2507-50522-506670, č. j. 1394263/15/2507-50522-506670, č. j. 1394279/15/2507-50522-506670, č. j. 1394318/15/2507-50522-506670, č. j. 1394363/15/2507-50522-506670 a č. j. 1394405/15/2507-50522-506670. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1393528/15/2507-50522-506670 správce daně podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), a podle § 143 a § 147 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), doměřil stěžovateli daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období duben 2011 ve výši 26.346 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 5269

Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1393554/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období červen 2011 ve výši 51.984 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 10.396 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1393566/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období červenec 2011 ve výši 24.094 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 4818 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1393624/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období srpen 2011 ve výši 72.827 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 14.565 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394194/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období září 2011 ve výši 34.078 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 6815 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394219/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období říjen 2011 ve výši 115.271 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 23.054 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394236/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období listopad 2011 ve výši 47.425 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 9485 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394263/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období prosinec 2011 ve výši 53.114 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 10.622 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394279/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období I. čtvrtletí 2012 ve výši 26.161 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 5232 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394318/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období II. čtvrtletí 2012 ve výši 235.592 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 47.118 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394363/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období III. čtvrtletí 2012 ve výši 218.147 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 43.629 Kč. Dodatečným platebním výměrem č. j. 1394405/15/2507-50522-506670 správce daně doměřil stěžovateli DPH za zdaňovací období IV. čtvrtletí 2012 ve výši 142.368 Kč a uložil mu povinnost uhradit penále z doměřené daně 28.473 Kč. Stěžovatel zároveň s kasační stížností podal i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (*stěžovatel používá v uvedeném návrhu namísto výrazu kasační stížnost slovo žaloba – pozn. soudu*).

[2] Návrh stěžovatel odůvodnil tím, že výkonem napadeného rozhodnutí (týkajícího se úhrady doměřeného DPH) by byla konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna jeho možnost faktického života. Stěžovatel se totiž dlouhodobě potýká s nepříznivou hospodářskou situací, a má tedy omezenou možnost, jakým způsobem by mohl uhradit částku vyplývající z dodatečných platebních výměrů. Jedinou možností je pro něj prodej rodinného domu, jehož je vlastníkem a v němž žije se svou rodinou.

[3] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dle stěžovatele nevznikne újma žádným jiným osobám s výjimkou státu. Újmu v případě státu lze spatřovat maximálně v podobě odložení okamžiku splatnosti odvodu daně za předpokladu, že stěžovatel nebude úspěšný s touto kasační stížností, neboť v případě, že úspěšný bude, nelze vůbec uvažovat o kategorii újmy na straně státu. Újmu státu tvoří nikoliv samotná výše doměřené daně, ale cena těchto peněz v čase, pokud by si je stát v hypotetické rovině musel obstarat standardní komerční cestou. Hodnota peněz se zdaleka nerovná výši doměřeného DPH s tím, že k jejímu výpočtu je třeba zjišťovat běžnou úrokovou sazbu. DPH doměřené stěžovateli

pokračování

představuje zanedbatelnou část z předpokládaných příjmů státního rozpočtu České republiky za rok 2018 dle zákona č. 400/2015 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2018. Z tohoto hlediska lze předpokládaný příjem státního rozpočtu ve výši doměřené daně označit za odchylku rovnou statistické chybě. Při porovnání s výše uvedenou újmou, která hrozí stěžovateli, je evidentní, že újma státu v podobě odložení splatnosti daně je nepoměrně menší než újma, která hrozí stěžovateli. S ohledem na shora uvedené je újma, která hrozí státu, minimální. Stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2005, č. j. 2 Afs 40/2005 - 80, v němž je především uvedeno, že: *„Ve vztazích mezi soukromou osobou a státem... v případě, že ve věci jde o právní vztah spočívající v povinnosti k peněžitému (tedy zastupitelnému) plnění mezi účastníky, „nenahraditelná újma“ u státu (reprezentovaného státním orgánem jako účastníkem řízení) nepřipadá prakticky v úvahu.“*.

[4] Stěžovatel v závěru svého návrhu uvedl, že není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, pokud dojde k přiznání odkladného účinku, neboť tímto důležitým veřejným zájmem v daném případě není zájem státu na případném výběru doměřené daně, který je nutno v daném kontextu poměřovat k výše popsané hrozící újmě stěžovatele. Upřednostnění zájmu státu na včasném výběru daní by ve svém důsledku v tomto případě vedlo ke konkrétnímu, zásadnímu a nevratnému negativnímu ovlivnění možnosti faktické existenciální činnosti stěžovatele, a tedy i k jeho schopnosti řádně odvádět státu daně. Ostatně je samozřejmé, že žalovaný již provedl zajištění veškerého nemovitého majetku stěžovatele, a tedy má jistotu v tom, že v případě úspěchu ve sporu před Nejvyšším správním soudem bude moci případně sanovat finanční dopady z prodeje nemovitého majetku stěžovatele. Je nutno přihlídnout i k faktu, že v současné době hodnota nemovitostí na trhu roste, a nikdo, včetně prognóz České národní banky, nepředpokládá pokles tržních cen nemovitostí.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasil s jeho přiznáním. Uvedl, že základní podmínkou pro jeho přiznání je tvrzení a prokázání skutečnosti, že výkonem nebo jiným právním následkem rozhodnutí správního orgánu vznikne stěžovateli újma. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo možno vůbec označit za újmu. Stěžovatel tuto základní podmínku nesplnil, protože svůj návrh odůvodnil zcela nedostatečně. Neuvedl žádné relevantní informace týkající se jeho aktuální finanční situace, nedoložil žádnou evidenci svého majetku, neuvedl, zda má vyživovací povinnost či z jakých zdrojů čerpá prostředky pro své podnikání či osobní náklady. Navíc stěžovatel dle rejstříku živnostenského podnikání dostupného na www.rzp.cz stále provozuje koncesovanou živnost Silniční motorová doprava. Žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2012, č. j. 2 Afs 69/2012 - 114, v němž je uvedeno: *„Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74)...“*. Žalovaný měl tedy za to, že k přiznání odkladného účinku by bylo třeba dostatečněji prokázat majetkovou situaci stěžovatele, hrozící újmu, její vztah k právním následkům napadených rozhodnutí a její intenzitu, a to předložením ucelených a vzájemně souvisejících podkladů, na jejichž základě by byl dán dostatečně věrohodný obraz celkové ekonomické a majetkové situace stěžovatele, tedy přehled o majetku, případně účetní závěrka, výkaz cashflow apod. Stěžovatel se omezil pouze na tvrzení o hrozící újmě, aniž by toto tvrzení jakkoli prokázal. Dle názoru žalovaného nelze usuzovat na to, zda jsou v případě

stěžovatele naplněny podmínky pro přiznání dobrodiní mimořádného zásahu do sféry výkonné moci, tedy zda lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek.

[6] Podle § 107 s. ř. s. *[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[8] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla. Pojímání odkladného účinku jako výjimky z pravidla znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2017, č. j. 2 Afs 134/2017 - 38).

[9] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Stěžovatel sice obecně vymezil své důvody pro přiznání odkladného účinku, neuvedl však žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovozovat, že mu skutečně hrozí újma, která by odůvodňovala prolomení právní moci napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval usnesením ze dne 29. 6. 2018, č. j. 2 Afs 181/2018 - 32, aby konkretizoval, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje, a to do 30 dnů ode dne doručení uvedeného usnesení. Právnímu zástupci stěžovatele bylo usnesení doručeno dne 2. 7. 2018, a lhůta tak uplynula dne 1. 8. 2018. Stěžovatel svůj návrh do stanovené lhůty ani do dne vydání tohoto rozhodnutí ve výše uvedeném smyslu nedoplnil, neprokázal tak vznik významné újmy, a Nejvyšší správní soud proto jeho kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[10] Nejvyšší správní soud dodává, že z rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze v žádném případě dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude o kasační stížnosti rozhodnuto ve věci samé (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč, proto

pokračování

výrokem II. uložil stěžovateli uhradit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč.

[12] Zákon soud jasně zavazuje k bezodkladnému rozhodnutí o návrhu (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), bez zbytečných průtahů spojených s předchozím výběrem soudního poplatku. Rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku je tedy součástí výroku rozhodnutí o tomto návrhu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 40). Nejvyšší správní soud proto nevyzýval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku po podání návrhu, nýbrž mu uložil, aby poplatek zaplatil současně s rozhodnutím o tomto návrhu.

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu nebo

- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1020318118.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Afs 181/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓